

Vänsterpress om terrordåden i Bryssel och Lahore i mars 2016

Den IS/Daesh-inspirerade terrorn fortsätter att skörda offer. I Bryssel fick över 30 personer sätta livet till, medan över 300 skadades. Mycket tyder på att de som utförde dådet tillhörde samma terroristgrupp som utförde attacken i Paris i november förra året – om dessa, se:

Thomas Cantaloube: [Varför är Frankrike måltavlan?](#), Julien Salingue: [Era krig, våra döda, Vänsterpress om terroristattacken i Paris](#) och Sabado & Rousset: [13 november och IS' terror, Frankrikes undantagstillstånd.](#)

Och under påskhelgen slog talibaner till mot kristna påskfirare i Lahore (Pakistan), med över 70 döda och 230 skadade.

Martin Fahlgren 2/4 2016

Innehåll

Clarté	1
<i>Syriens dubbla allianser Ett angrepp mot vår demokrati?</i>	1
Flamman	2
<i>Terrorn kom till Bryssel</i>	2
Offensiv	3
<i>Terrordåden i Bryssel: Enad kamp mot våld och rasistisk splittring</i>	3
<i>Terrordådet i Lahore, Pakistan</i>	5
Proletären	6
<i>Terror i Bryssel, Lahore och Palmyra</i>	6
Revolution	8
<i>Bombattackerna i Bryssel – vad kommer de leda till?</i>	8

Clarté

Syriens dubbla allianser Ett angrepp mot vår demokrati?

Hans Isaksson (blogginlägg)

23 mars 2016

Idag har terroristerna slagit till igen, nu i Bryssel. Vi är väl omkring 99,999 % som starkt ogillar även dessa slags attentat och förordar att de som planlade det, grips och döms som andra mördare. Detta, även om vi inser att dessa dåd ytterst har samband med en ytterst ojämlig fördelning av makt, rikedom och vapen mellan folk och stater.

Våra politiska ledarfigurer har som brukligt känt sig manade att ansluta sig till våra 99.999% och fördömt dåden. När ledare yttrar vad som låter som självklarheter måste man vara särskilt vaksam, trots att man riskerar att beskyllas för att gå terrorismens ärenden mot humaniteten när man nagelfar deras uttalanden.

Centerledaren Annie Lööf säger ”Fruktansvärda och avskyvärda attentat Mina tankar går till offren och de anhöriga.”

Ebba Busch Thor kommenterar händelserna: ”Mina tankar går till offren och deras anhöriga”.

I den mån dessa kommentatorer verkligen inte varit personligen bekant med offren och deras anhöriga vågar jag påstå att deras tankar, liksom mina egna, inte i första hand gällde dessa personer. Anonyma terroroffer i Mellanösterns städer – av vilka det går minst hundra på ett europeiskt – brukar våra ledare aldrig solidarisera sig med, på sin höjd räkna. Formuleringarna markerar framför allt att invånare i Bryssel eller Paris mänskligt står oss närmare än araber, kurder eller turkar. I den mån vi idag känner solidaritet med Belgiens folk är det säkerligen i första hand fruktan för vår egen säkerhet det handlar om. Det hade inte varit en skam att erkänna.

Moderatledaren Anna Kinberg Batra säger att ”attentatet riktas mot människor och familjer men också mot vårt samhälle och vår öppenhet. Terrorismen måste bekämpas”.

Inrikesminister Anders Ygeman påpekar att ”Återigen attackeras friheten och öppenheten i Europa. Vi får aldrig vika ner oss för terror och våld. Våra tankar går till de drabbade”.

Stefan Löfven säger ”Det är en attack mot det demokratiska Europa. Vi kommer aldrig att acceptera att terrorister angriper våra öppna samhällen.”

När US Trader Center och Pentagon drabbades 11/9 2001 kallade President Bush det också för ett ”angrepp på demokratin” och ”vårt sätt att leva”. Det var inte särskilt sant. Inget av dessa mål kunde betraktas som trovärdiga symboler för demokrati eller amerikansk livsstil, men denna retorik användes för att i många avseenden snabbt undergräva den demokrati som presidenten gav anspråk på att skydda.

Att påstå att terrorattentaten i Bryssel eller Paris skulle ha till syfte att drabba ”demokrati och öppna samhällen” i Europa är också huvudsakligen retorik. Terroristerna, i dessa fall IS, använder de barbariska medel de har för att avskräcka Europas stater från att militärt intervensera i Mellanöstern och försöka stoppa expansionen av den Islamiska Staten. D v s på samma sätt som Västalliansen på senare år mer eller mindre lyckats massakrera suveräna stater från Afghanistan till Libyen och döda/lyncha deras ledare.

För att Västeuropas folk, som sällan visat entusiasm för dessa USA-ledda interventioner, skall lyckas hindra sina statsledningar från att även fortsatt delta i detta ”korståg” behöver vi mera, inte mindre, demokrati och mera öppenhet.

Genom att, som vår statsminister gör, i stället kalla terroråderna för angrepp på vår demokrati annonserar man att den, med åden som förevändning, kan komma att kringskäras. Men då inte omedelbart genom terroristernas angrepp, utan genom våra styrandes åtgärder.

Flamman

Terrorn kom till Bryssel

Jonas Elvander

Flamman 23/3 2016

Minnesstund över de dödade i terrorattacken i Bryssel.

Flammans utrikesredaktör Jonas Elvander, som själv bor i Bryssel, skriver om gårdagens terrorattentat.

Bryssel var ett kaos av sirener på tisdagen. Efter två explosioner på stadens flygplats, varav en av allt att döma var en självmordsbombning, och en på en tunnelbaneperrong under morgonens rusningstrafik räknades antalet döda till minst 31 och skadade i hundratal. En tredje detonerad bomb hittades även i en resväska på flygplatsen. Islamiska staten tog senare på sig dådet.

Trots chocken var attackerna inte oväntade. Ända sedan attentaten i Paris i november och upptäckten att den jihadistiska cellen var baserad i Bryssel har hotbilden mot Belgien och framförallt Bryssel varit stark. Då stängdes de centrala delarna av staden av i fyra dagar på grund av säkerhetsrisken.

Många Brysselbor säger samma sak om gårdagens dåd: det var väntat. Till och med premiärminister Charles Michel sade igår att ”det vi fruktade har hänt”. Inrikesministern verkade mest förvånad över attentatens omfattning. Sedan november har polissirener hörts dagligen och även nattetid i de centrala delarna av staden. Den senaste veckan har även polishelikoptrar svävat ovanför staden. Det låg, så att säga, i luften.

Igår kväll var stämningen på gatorna därför relativt lugn. Folk satt ute och drack öl, gick på restaurang och promenerade i kvällsbris, om än något färre än vanligt. Polispatruller verkade genomsöka adresser lite på måfå. Stämningen andades mer sorg än chock. En helt annan reaktion än efter dåden i Paris med andra ord.

Polispatruller verkade genomsöka adresser lite på måfå.

Stadsdelen Molenbeek där terrorcellen gömde sig har sedan november i omgångar i princip varit belägrad av poliser. Ändå lyckades den efterlyste Salah Abdeslam gömma sig just där. Efter att Abdeslam greps i fredags sade Belgiens inrikesminister att risken för vedergällningsattacker kan öka. Ändå lät man bli att höja terrorhotnivån. Efter tisdagens attentat höjdes den till högsta möjliga för första gången någonsin och landets gränser stängdes.

Det mesta tyder på att målen var symboliskt noga utvalda. En av explosionerna på flygplatsen Zaventem ägde rum i avgångshallen där bland andra amerikanska United Airlines har sina incheckningsdiskar. Den i tunnelbanan detonerade en station bort från Schuman där de flesta EU-institutionerna ligger. Extra oroväckande var att en av explosionerna ägde rum vid flygplatsens landningsbana. Det kan tyda på att attentatsmännen haft kopplingar till någon som arbetar på flygplatsen.

Enligt polisen var de tre attentatsmännen på flygplatsen baserade i stadsdelen Scharbeek. De två självmordsbombarna var eftersökta för delaktighet i dåden i Paris. I dagsläget är den tredje fortfarande på fri fot och efterspanad.

Reaktionerna från europeiska politiker lät som de har brukat göra den senaste tiden. Frankrikes premiärminister Manuel Valls upprepade att "Europa är krig". Såväl Storbritanniens David Cameron som Stefan Löfven talade om vikten att militärt besegra IS. I Frankrike tog flera socialister även tillfället i akt att uppmana högeroppositionen att sluta blockera grundlagsändringen som ska göra det möjligt att dra in medborgarskapet för terrordömda.

IS utlovade i en video nya terrorattacker, framförallt mot Paris, Berlin och Bryssel.

Offensiv

Terrordåden i Bryssel: Enad kamp mot våld och rasistisk splittring

Per Olsson

Offensiv 22/3 2016

Över 34 människor har hittills mist sina liv efter terrordådet i Bryssel.

Tisdagen den 22 mars genomfördes två fruktansvärda terrorattacker i Belgiens huvudstad Bryssel. Den första strax efter klockan åtta på morgonen vid incheckningsdiskarna

på Bryssels internationella flygplats, Zaventem, och kort tid därefter utfördes det andra dådet vid Maalbeeks tunnelbanestationen inte långt ifrån EU:s byggnader.

Terrorattackerna i Bryssel följde samma mönster som de fega, blodiga och samordnade terrorattackerna på sex platser i Paris i november ifjol vars enda syfte var att döda så många som möjligt. Som socialister tar vi bestämt avstånd från detta dåd och alla former av terrorism.

Att terrorattackerna i Bryssel följer efter en veckas jakt på misstänkta terrorister runt om i Belgien, som slutade med att en av de misstänkta sköts ihjäl av polis och att flera arresterades, däribland Salah Abdeslam som har pekats ut som en ansvarig för Parisdåden, betyder att det sannolikt var en hämndaktion från reaktionära islamistiska terrornätverk. Senare under eftermiddagen kom uppgifter om att IS (Islamiska staten) har tagit på sig ansvaret för attackerna.

När detta skrivs på eftermiddagen den 22 mars uppger belgisk media att minst 34 har dödats och mångdubbelt fler skadats.

I en allt farligare värld har terrorn blivit epidemisk. Under de senaste åren har det skett en skrämmande ökning av antalet personer som faller offer för olika terrorgruppers attacker.

De flesta som dödas är oskyldiga fattiga. ”De länder som flest har tvingats fly från eller har det största antalet människor på flykt inom landet är de som drabbats värst av terrorn. I elva länder dödades mer än 500 personer i terrorattacker år 2014. Tio av dessa länder hade flest antal människor på flykt i andra länder eller inom landet”, enligt Global Terrorism Index 2015 som också påpekar att det är dåd utförda av högerterrorister och ensamma våldsverkare som skördat flest offer i Väst sedan år 2000.

Ändå kommer rasister och det borgerliga etablissemanget att, med terrordåden i Bryssel som ursäkt, skylla på flyktingarna och bygga nya murar och stängsel.

Den belgiska högerregeringen var inte främmande för att använda terrorattacken mot Charlie Hebdos redaktion i Paris i januari 2015 som ett tillhygge mot fackföreningarnas kamp mot samma regerings drakoniska attacker på välfärd och avtalade sociala rättigheter. Då sade ministrar att strejker var ”olämpliga” och på nytt restes krav på slöjförbud.

Terror och terrorhot ger alltid staten och regeringarna en ursäkt att vrida politiken åt höger och inskränka de demokratiska fri- och rättigheterna samt rusta polis och militär.

Terrorn slår mot oskyldiga och dess effekter är rakt igenom reaktionära. Särskilt hårt drabbas de som terroristerna påstår sig försvara. Om uppgifterna stämmer om att det är IS som står bakom de brutala dåden i Bryssel kommer det att piska upp ännu mer rasism och islamofobi. Risker är stor för rasistiskt våld och högerterrorism.

Bara dagarna innan terrorattackerna i Bryssel attackerades en kurdisk tältprotest i Bryssel mot EU:s uppgörelse med Erdoğan's krigsregim. Statens hets och rasism, liksom imperialismens krig och nykolonialism, spelar de reaktionära islamisterna i händerna.

Den starka belgiska fackföreningsrörelsen måste, tillsammans med socialister och antirasister, säga nej till alla försök att utnyttja tragedin för att driva igenom högerregeringens och EU:s politiska agenda samt splittra arbetarklassen.

Svaret på kapitalism, krig och terror är en upptrappad kamp för ett demokratiskt socialistiskt samhälle fritt från allt våld, förtryck och förnedring.

Terrordådet i Lahore, Pakistan

Ledare

Offensiv 30/3 2016

Under påskhelgen slog terrorn till på nytt mot oskyldiga civila i Pakistan. Över 70 personer dödades och fler än 230 skadades i det blodiga självmordsdådet mot påskfirare vid en lekplats i Lahore, provinshuvudstad i Punjab och landets näst största stad.

Terrorgruppen Jamaat-ul-Ahrar, som har varit en fraktion inom den pakistanska talibanrörelsen Tehreek-e-Taliban Pakistan, men som på senare tid uttalat sitt stöd till Islamiska staten (IS), har tagit på sig ansvaret för dådet.

Enligt en kommunicé från Jamaat-ul-Ahrar var målet för terrorn Pakistans dryga två miljoner kristna. Den bestialiska attacken kom bara veckor efter att Pakistan mindes de 140 som dödades i den blodiga terrorattacken mot en skola i december 2014.

Våldet och terrorn är ständigt närvarande i Pakistan. Flera av Pakistans terrorgrupper har sin bakgrund i den talibanrörelse som de styrande i Pakistan, särskilt säkerhetstjänsten (ISI) tillsammans med bland annat USA, byggde upp för att bekämpa de sovjetiska trupperna i angränsade Afghanistan under 1980-talet. Efter terrorattackerna mot USA den 11 september 2001 vände Washington vapnen mot talibanerna som drog sig tillbaka till de mer avlägsna delarna av landet samt Pakistan.

Idag kontrollerar talibanerna en större landyta av Afghanistan än någonsin sedan 2001.

De styrande i Pakistan (militären) å sin sida försökte till en början att gå en balansgång mellan att ge stöd till USA:s krig mot terrorismen och samtidigt låta talibanerna och andra extrema islamister få agera ostört i Pakistan. Men när islamisterna började bli ett direkt hot mot landets enhet och ekonomi samt blev satta under press från USA tvingades man att ändra sin hållning. För sin egen överlevnad tvingades man inleda ett krig mot samma grupper som man tidigare hade stött och som man nu inte kontrollerade fullt ut.

Pakistans krig mot terrorismen sedan år 2004 har haft förödande effekter. Tiotusentals människor har dödats och delar av landet har varit helt lamslaget av återkommande strider, med förödande sociala och ekonomiska följder. Till det ska läggas att USA:s krig i Afghanistan stadigt har destabiliserat landet.

Visserligen hävdar Pakistans militär med visst berättigande att man kraftigt har lyckats decimera islamisternas och andra gruppers väpnade styrka. Våldets intensitet och omfattning har också minskat under senare år, vilket har gjort det möjligt för landet att locka till sig utländskt kapital och för ekonomin att börja återhämta sig.

Men terrorn finns kvar och kan inte besegras med enbart militära medel. Attacken i Lahore, som hittills inte har drabbats lika hårt av terrorn som andra städer, var sannolikt en mordisk hämndaktion från en tillbakapressad grupp som ville visa att man fortfarande har kapacitet att döda.

Kampen mot terrorn kräver massornas organisering och enhet mot det ruttna system som göder våld och splittring. Arbetare och fattiga i Pakistan kan bara lita på sin egen styrka och solidaritet. Om massorna förenas i en gemensam kamp för demokratiska rättigheter, nationellt självbestämmande, skola, jobb och bostäder finns förutsättningar att skapa en väg som leder bort från sekterism, våld och terror.

Proletären

Terror i Bryssel, Lahore och Palmyra

Patrik Paulov

Proletären 30/3 2016

Den syrisk armén har med stöd av Ryssland återtagit staden Palmyra. Det är det hittills största nederlaget för Islamiska staten. Trots det hörs inget jubel från väst.

Är terror i Bryssel värre än terror i Bagdad och Lahore? Varför jublar inte västvärlden när IS i Syrien lidit sitt hittills största nederlag genom den syrisk arméns befrielse av Palmyra?

Förra veckan skakades världen av flera blodiga terrordåd.

I den pakistanska mångmiljonstaden Lahore sprängde sig en självmordsbombare till döds bland påskfirare. 72 döda och 300 skadade.

Utanför den irakiska huvudstaden Bagdad angreps en folksamling efter en fotbollsmatch. 41 döda och 105 skadade.

Och så dåden i Bryssel. 35 dödade och 300 skadade.

Det finns tydliga paralleller mellan de tre terrordåden, utöver att de utgör fruktansvärda tragedier för de drabbade och deras anhöriga. I alla tre fallen är förövarna reaktionära sunniextremister vars intoleranta våldsideoologi har sitt ursprung i Saudiarabien.

Det finns dock en tydlig skillnad mellan dem. Såsom det skildras i västmedia framstår terror och förlorade människoliv i det trygga Bryssel, eller för den delen i Paris eller London, som något betydligt mer fasansfullt än terror i krigshärjade länder någonstans långt borta. Europeiska liv värderas högre.

Fast verkligheten är värre än så. För i en rad länder långt från Europa har västvärlden och dess allierade understött reaktionära sunniextremistiska grupper likt al-Qaida och IS, när det gynnat västs imperialistiska intressen.

Att USA och de europeiska staterna har dubbla måttstockar i synen på terrorismen och dess utövare blev tydligt när den syrisk staden Palmyra äntligen befriades.

Efter tio månader i Islamiska statens grepp lyckades den syriska armén återta Palmyra och det som återstår av dess unika historiska lämningar. Detta beskrivs som det enskilt största bakslaget för IS sedan organisationens stora erövringar i Syrien och Irak 2014.

Varför är det så tyst från västvärldens ledare? Varför jublar inte Stefan Löfven och övriga som så kraftfullt fördömt terrordådet i Bryssel när den skyldiga organisationen, Islamiska staten, lider ett förnedrande militärt nederlag? Varför hyllas inte detta som ett viktigt steg på vägen för att befria hela Syrien från den terror som i årtal plågat dess folk?

Orsaken till detta är kort och gott att IS nederlag på samma gång är en framgång för Syriens styrande och dess allierade i Ryssland, Libanon och Iran. Det är framgång för den syriska regering som väst tillsammans med sina president- och kungavänner i Mellanöstern satsat enorma resurser på att underminera och störta – bland annat genom vapen, pengar och annat stöd till reaktionära sunniextremistiska grupper.

Det går att inte jubla när fienden vinner, inte ens när den vinner över Brysselbombarna.

Redan i maj 2015, när Palmyra föll i Islamiska statens händer, var västs hycklande dubbelspel tydligt. Den syriska regeringsarmén var vid denna tid hårt pressad. Från norr, öster och söder ryckte de utlandsstödda väpnade grupperna fram och det talades till och med om att regeringen i Damaskus snart skulle kunna falla.

När tusentals IS-krigare med medborgarskap i Saudiarabien, Tunisien, Ryssland och många EU-länder gick till attack hade armén inte en chans att försvara staden. Soldater och civila slaktades av terrorgruppens krigare.

Varför fick inte den syriska armén någon hjälp utifrån våren 2015?

Det här var fyra månader innan Ryssland inledde sin militära insats i Syrien, så från ryskt håll fanns ännu inget stöd att få. Men den USA-ledda koalitionen fanns på plats i närområdet. Den genomförde dagliga flygbombningar på syrisk mark med det uttalade syftet att bekämpa IS.

Självklart visste USA vad som var på gång. Självklart hade de amerikanska befälhavarna tillgång till satellitbilder som visade att tusentals IS-krigare kom åkande genom den syriska öknen i riktning mot Palmyra.

USA hade både möjligheten och de militära resurserna att hindra IS från att inta Palmyra. Men då, våren 2015, tjänade IS fortfarande väst imperialismens intressen. Det var ju den syriska regeringsmakten som var huvudfienden. IS brutala avrättningar av syriska soldater gynnade helt enkelt planerna på ett regimskifte i Damaskus.

Västvärldens skuld till al-Qaidas, IS och andra fundamentalistiska terrorgruppers uppkomst och härjningar i Mellanöstern är något Proletären har pekat på många gånger tidigare. Vi har också pekat på västs och dess allierades skuld till kriget i Syrien, till massdöden, flyktningkatastrofen och den terror som nu sprids långt utanför Syriens gränser. Det är inte säkert att IS ens hade existerat om det inte vore för ockupation av Irak och stödet utifrån till extremistgrupper i Syrien.

Trots att det uppenbara sambandet mellan västs agerande i Mellanöstern och den terror som drabbat flera europeiska huvudstäder talas det tyst om detta inom etablissemanget i Sverige och övriga Europa.

Inga stora tidningars ledarsidor fördömer de omfattande brittiska och franska vapenleveranserna till syriska väpnade extremistgrupper, vapen som numera återfinns hos bland annat IS.

Inga styrande politiker angriper de turkiska ledarna för att de i årtal möjliggjort för utländska jihadisterna att ansluta sig till IS och andra terrorgrupper, liksom de möjliggjort för dessa att exportera olja och motta stöd utifrån.

Ingen kräver ett kraftfullt agerande mot kungadiktaturen Saudiarabien, som Hillary Clinton kallat för ”den viktigaste finansieringskällan till sunniterroristgrupper över hela världen”, enligt ett tidigare hemligstämplat dokument från USA:s utrikesdepartement.

Det sistnämnda är något det marxistiska Belgiska Arbetarpartiet (PTB) tar upp i ett uttalande kort efter terrorn i Bryssel. PTB som sedan två år tillbaka har två mandat i Belgiens federala parlament pekat ut IS som ”babariska fanatiker”.

Men de belgiska marxisterna kritiserar samtidigt den egna regeringens repressiva antiterror-åtgärder och konstaterar att avslutningsvis att det inte går att lösa problemet utan att slå mot roten till det onda:

”Hur bekämpa IS och dess ultrareaktionära ideologi på ett effektivt sätt, om man inte tar sig an det ekonomiska och logistiska stöd som organisationen fortsätter att få via Saudiarabien, Gulfstaterna och Turkiet – alla allierade med Nato?”

Det här är något Löfven borde ta upp när han träffar sina europeiska och amerikanska vänner. Det vore att på allvar bekämpa terrorismen.

Revolution

Bombattackerna i Bryssel – vad kommer de leda till?

Fred Weston

Revolution 22/3 2016

Denna morgon utlöstes ett flertal bomber i Bryssel som dödade mer än 30 personer och uppemot 200 skadades. Islamiska Staten har tagit på sig ansvaret för terrorattacken. Vi publicerar här Fred Westons tankar om vad konsekvenserna av denna attack kommer att bli.

Denna morgon såg vi återigen det hänsynslösa mordandet av oskyldiga människor som levde sina liv som vanligt. Marxister fördömer sådana terrorhandlingar, på samma sätt som vi fördömer mordandet av tusentals människor i Syrien och andra krigshärjade länder. Poängen är: vad kan göras för att sätta stopp för detta barbari?

När jag såg nyheterna om bombattacken på Bryssels flygplats och senare på tunnelbanan kom jag att tänka på följande:

1. Vår solidaritet går först och främst till offrens för denna terroristattack familjer i Bryssel. Det avslöjar att ingen grad av säkerhet (polis och militär) kan stoppa dessa barbariska och fega attacker. Trots militära elittrupper närvaro på flygplatsen sedan november förra året och ökad polisövervakning vid flygplatsernas och tunnelbanans ingångar så är de omöjliga att säkra. En generell nedstängning denna morgon skulle paralysera hela staden och dess ekonomi. Staden skulle upphöra att fungera.
2. Så länge som Mellanöstern är det ruttna sår som det är, så kommer detta fortsätta. ”Våra” regeringar i västvärlden är ansvariga för kaoset i Mellanöstern, som trodde att de kunde gå in i länder, störta regimer, bomba dem i bitar och att allting sedan skulle återgå till det normala. De har haft den motsatta effekten. Och genom att inte göra någonting för att lösa flyktingars och tredje och fjärde generationens ungdomars utanförskap, ingenting för att utrota rasism, arbetslöshet, fattigdom och så vidare, samtidigt som man bombar länder i Mellanöstern, så har de skapat fruktbar mark från vilken fundamentalister kan rekrytera. Detta kommer fortsätta.
3. Dessa senaste bombattacker kommer också användas för att rättfärdiga mer förtryckande lagar – med ursäkten att bekämpa terrorism såklart. Hälften av de 18 anti-terroriståtgärder som tillkännagavs av den belgiska regeringen efter Parisattacken i november, hotar ALLA medborgare, först och främst arbetarrörelsen och progressiva organisationer. Detta har redan fördömts av viktiga fackföreningar, advokatgrupper och domare. Schengen kommer sättas

under ännu hårdare press. Deras agerande kommer öka instabiliteten för den redan splittrade Europeiska Unionen, och öka spänningar mellan medlemsstater men också inom varje land.

4. Detta kommer användas för att dölja det barbari som begås mot flyktingar vid grekiska och andra gränser. För att brutalisera flyktingar måste de likställas med brott, våld mot kvinnor och generell rättslöshet. När propagandamaskinen väl har uppnått det, så kan alla former av barbariska handlingar rättfärdigas. Familjer kan lämnas för att ruttna i lera, dö i tusentals när de flyr kriget som skapades av "Europa" i första hand.

5. Högerpartier kommer överallt försöka använda dessa attacker till sin egna fördel. I tider av ökad klasskamp, som i Frankrike och Belgien, är en sak som denna användbar för att avleda uppmärksamheten från den nuvarande krisens verkliga orsaker som vi går igenom. Överallt råder spänningar mellan klasserna. I synnerhet ungdomen håller på att vända sig mot det kapitalistiska systemet. Det kommer inte ta lång tid innan hela arbetarklassen rör sig runt om i hela Europa.

6. Attackerna kommer också användas för att rättfärdiga ytterligare bombningar av Syrien, och förvärpa den redan allvarliga flyktingkrisen. Flyktingar fortsätter komma och de kommer inte stanna, då det som tidigare var deras hem har blivit ett levande helvete. De har inget annat alternativ än att fortsätta hoppa sig kring EU:s gränser.

7. Detta barbari sjunker också in i miljontals arbetares och ungdomars medvetande, i synnerhet de väldigt unga. De ser en värld utan någon framtid, av växande arbetslöshet, konstanta attacker mot alla landvinningar från det förflutna, mot utbildning, sjukvård, bostäder, anständiga jobb, löner... kombinerat med krig runt om i världen.

8. Det finns inget sätt att lösa detta så länge som det som bestämmer alla regeringars politik är att maximera fåtalets vinster. Systemet kan inte fixas eller manipuleras. Det måste försvinna. Alternativet är inte värt att tänka på.

9. Arbetares och ungdomars många kamper runt om i världen för ett bättre liv, för jobb, bostäder, sjukvård... måste förenas till en kamp och koncentreras till en sak: att förgöra detta system, dess rötter och allting, och lägga grunderna för ett nytt samhälle, socialism. Detta är inte

Översättning: Hannes Oscarsson